

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 1824/2002 af 8. oktober 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2505/96 om åbning og forvaltning af autonome fællesskabstoldkontingenter for visse landbrugs- og industriprodukter** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1825/2002 af 14. oktober 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 3
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1826/2002 af 14. oktober 2002 om fastsættelse af mindstesalgspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den anden licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1654/2002 5
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1827/2002 af 14. oktober 2002 om fastsættelse af mindstesalgspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til licitationen, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1761/2002 7
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1828/2002 af 14. oktober 2002 om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører portugisisk flag** 9
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1829/2002 af 14. oktober 2002 om ændring af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96, for så vidt angår betegnelsen »feta«⁽¹⁾** 10
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1830/2002 af 14. oktober 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne** 15
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1831/2002 af 14. oktober 2002 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben 17

1

(¹) EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Rådet

2002/795/EF:

- * **Afgørelse nr. 2/2002 truffet af Associeringsrådet EU-Litauen den 24. juli 2002 om ændring af afgørelse nr. 1/98 om associeringsrådets forretningsorden ved nedsættelse af et rådgivende paritetisk udvalg** 19

Kommissionen

2002/796/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 14. oktober 2002 om ændring af beslutning 2002/607/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod aviær influenza i Chile ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 3724)** 21

2002/797/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 14. oktober 2002 om ændring af beslutning 97/467/EF for så vidt angår kød af opdrættet vildt fra Grønland ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 3751)** 23

2002/798/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 14. oktober 2002 om listen over programmer for overvågning af TSE, hvortil der kan ydes EF-tilskud i 2003 (meddelt under nummer K(2002) 3878)** 25

2002/799/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 14. oktober 2002 om listen over programmer for udryddelse og overvågning af dyresygdomme og listen over kontrolprogrammer med henblik på forebyggelse af zoonoser, hvortil der kan ydes EF-tilskud i 2003 (meddelt under nummer K(2002) 3879)** 27

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1824/2002
af 8. oktober 2002
om ændring af forordning (EF) nr. 2505/96 om åbning og forvaltning af autonome fællesskabstold-
kontingenter for visse landbrugs- og industriprodukter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 26,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 2505/96⁽¹⁾ har Rådet åbnet fællesskabstoldkontingenter for en række landbrugs- og industriprodukter. Fællesskabets behov for forsyninger med disse produkter bør dækkes på de gunstigste betingelser. Der bør derfor åbnes fællesskabstoldkontingenter til nulsats for passende mængder fra den 1. juli 2002, uden at der skabes forstyrrelser på markedet for disse produkter.

- (2) Forordning (EF) nr. 2505/96 bør derfor ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Kontingenterne i bilaget til nærværende forordning føjes til bilag I i forordning (EF) nr. 2505/96.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den har virkning fra den 1. juli 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. oktober 2002.

På Rådets vegne

T. PEDERSEN

Formand

⁽¹⁾ EFT L 345 af 31.12.1996, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1578/2002 (EFT L 236 af 4.9.2002, s. 3).

BILAG

Løbenummer	KN-kode	Taric-kode	Varebeskrivelse	Kontingentmængde	Kontingenttoldsats (%)	Kontingentperiode
09.2610	ex 2925 20 00	20	(Chlormethylen) diethylammoniumchlorid	25 t	0	1.7.-31.12.2002
09.2976	ex 8407 90 10	10	Firtaktsbenzinmotorer med slagvolumen 250 cm ³ og derunder, til anvendelse ved fremstilling af græsslåmaskiner henhørende under pos. 8433 11 (*)	650 000 stk.	0	1.7.2002-30.6.2003

(*) Kontrollen med anvendelsen til dette særlige formål sker i henhold til de fællesskabsbestemmelser, der er udstedt på dette område.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1825/2002**af 14. oktober 2002****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. oktober 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. oktober 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsrisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	50,3
	096	36,4
	999	43,3
0707 00 05	052	103,8
	999	103,8
0709 90 70	052	89,5
	999	89,5
0805 50 10	052	63,1
	388	61,4
	524	61,6
	528	47,9
	999	58,5
0806 10 10	052	106,8
	064	135,5
	400	213,7
	999	152,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	096	38,5
	388	85,1
	400	58,6
	512	88,6
	800	192,2
	804	91,5
	999	92,4
0808 20 50	052	86,1
	720	40,1
	999	63,1

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1826/2002**af 14. oktober 2002****om fastsættelse af mindstesalgpriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den anden licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1654/2002**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 28, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Visse mængder oksekød er blevet udbudt til salg ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1654/2002 ⁽³⁾.
- (2) I henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2173/79 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2417/95 ⁽⁵⁾, skal mindstesalgpriserne for kød udbudt i licitation fastsættes under hensyntagen til de modtagne bud.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mindstesalgpriser for oksekød i forbindelse med den anden licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1654/2002, og for hvilken indleveringsfristen udløb den 7. oktober 2002, fastsættes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. oktober 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 250 af 18.9.2002, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 251 af 5.10.1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT L 248 af 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindestpreiser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

**Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande
avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

ITALIA	— Quarti posteriori	1 350
DEUTSCHLAND	— Hinterviertel	1 350
ESPAÑA	— Cuartos traseros	1 350
ÖSTERREICH	— Hinterviertel	1 401
FRANCE	— Quartiers arrières	—
DANMARK	— Bagfjerdinger	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1827/2002**af 14. oktober 2002****om fastsættelse af mindstesalgspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til licitationen, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1761/2002**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽²⁾, særlig artikel 28, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Visse mængder oksekød er blevet udbudt til salg ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1761/2002 ⁽³⁾.
- (2) I henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2173/79 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2417/95 ⁽⁵⁾, skal mindstesalgspriserne for kød udbudt i licitation fastsættes under hensyntagen til de modtagne bud.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mindstesalgspriser for oksekød i forbindelse med licitationen, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1761/2002, og for hvilken indleveringsfristen udløb den 8. oktober 2002, fastsættes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. oktober 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 250 af 18.9.2002, s. 6.

⁽⁴⁾ EFT L 251 af 5.10.1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT L 248 af 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindestpreise i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

**Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande
avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben**

DEUTSCHLAND	— Vorderviertel	—
DANMARK	— Forfjerdingen	—
ITALIA	— Quarti anteriori	650
FRANCE	— Quartiers avant	—
ÖSTERREICH	— Vorderviertel	—
NEDERLAND	— Voorvoeten	—
ESPAÑA	— Cuartos delanteros	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1828/2002**af 14. oktober 2002****om indstilling af fiskeri efter torsk fra fartøjer, som fører portugisisk flag**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2846/98 ⁽²⁾, særlig artikel 21, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets forordning (EF) nr. 2555/2001 af 18. december 2001 om fastsættelse for 2002 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽³⁾, fastsættes kvoterne for torsk for 2002.
- (2) For at overholde bestemmelserne om de kvantitative begrænsninger af fangsterne af kvoterede bestande er det nødvendigt, at Kommissionen fastsætter den dato, på hvilken fiskeriet fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag, har medført, at den tildelte kvote må anses for at være opbrugt.
- (3) Ifølge de oplysninger, der er meddelt Kommissionen, har fiskeriet efter torsk fra fartøjer, som fører portugisisk flag eller er registreret i Portugal, i de norske farvande i ICES-

område I og II nået den tildelte kvote for 2002. Portugal har forbudt fiskeri efter denne bestand fra den 2. september 2002. Denne dato bør derfor også fastsættes i denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fiskeriet efter torsk fra fartøjer, der fører portugisisk flag eller er registreret i Portugal, i de norske farvande i ICES-område I og II har medført, at Portugals kvote af torsk for 2002 må anses for at være opbrugt.

Fiskeriet efter torsk i de norske farvande i ICES-område I og II fra fartøjer, der fører portugisisk flag eller er registreret i Portugal, er forbudt ligesom opbevaring om bord, omladning og landing af den ovenfor nævnte bestand fanget af de nævnte fartøjer efter denne forordnings anvendelsesdato.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 2. september 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.1998, s. 5.⁽³⁾ EFT L 347 af 31.12.2001, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1829/2002

af 14. oktober 2002

om ændring af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96, for så vidt angår betegnelsen »feta«

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2796/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 17, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2081/92 sendte de græske myndigheder den 21. januar 1994 Kommissionen en anmodning om registrering af betegnelsen »feta« for en ost.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 af 12. juni 1996 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 564/2002 ⁽⁴⁾ blev betegnelsen »feta« registreret som beskyttet oprindelsesbetegnelse.
- (3) Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik anlagde derefter i medfør af traktatens artikel 230 et annullationssøgsmål vedrørende den pågældende registrering.
- (4) Ved dommen af 16. marts 1999 i de forenede sager C-289/96, C-293/96 og C-299/96 annullerede Domstolen de dele af forordning (EF) nr. 1107/96, der vedrørte registreringen af betegnelsen »feta« som beskyttet oprindelsesbetegnelse. Domstolen fandt, »at Kommissionen ikke har taget hensyn til alle de faktorer, som den skulle i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1,« og den lagde navnlig vægt på, at Kommissionens undersøgelse af den faktor, der vedrører de faktiske forhold i medlemsstaterne, havde været utilstrækkelig.
- (5) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1070/1999 om ændring af bilaget til forordning (EF) nr. 1107/96 ⁽⁵⁾ blev betegnelsen »feta« derfor slettet i nævnte bilag og i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser.
- (6) Derefter sendte Kommissionen den 15. oktober 1999 alle medlemsstaterne et detaljeret spørgeskema med henblik på en tilbundsående ajourført vurdering af situationen i de enkelte medlemsstater med hensyn til produktion og forbrug af »feta« og fællesskabsforbrugernes kendskab til denne betegnelse.
- (7) Hvad angår produktionen af fetaost blev medlemsstaterne bedt om at redegøre for følgende forhold: om der findes nationale bestemmelser eller særlige fastlagte normer, under hvilke omstændigheder en fetaproduktion var blevet påbegyndt (herunder især de tilsigtede mål, og om der var tale om et privat eller offentligt initiativ, samt hvilke markeder og hvilken forbrugerprofil der satsedes på), de producerede mængder pr. år, produktionens slutdestination samt de varemærker, der er blevet anvendt, med angivelse af disses konkrete ordlyd.
- (8) Hvad angår forbruget af fetaost blev medlemsstaterne bedt om at redegøre for følgende forhold: om der findes særlige nationale regler eller bestemmelser for markedsføringen af denne ost, forbruget pr. år, den konsumerede osts geografiske oprindelse samt de konkrete mærker, der findes på markedet.
- (9) Hvad angår forbrugernes kendskab til betegnelsen »feta« blev medlemsstaterne bedt om at redegøre for følgende forhold: definitionerne af ordet »feta«, navnlig i generelle opslagsværker såsom ordbøger og leksika, relevante opinions- og markedsundersøgelser samt andre relevante oplysninger.
- (10) På grundlag af de modtagne oplysninger udarbejdede Kommissionen for hver medlemsstat en sammenfattende oversigt, i hvilke medlemsstaterne efterfølgende har foretaget visse korrektioner og ændringer.
- (11) Det fremgår heraf, at der i 12 medlemsstater ikke for produktionen af fetaost findes særlige bestemmelser om kvalitetskrav, fremstillingsmetode eller en eventuel geografisk afgrænsning af produktionsområdet. I Grækenland er den almindelige praksis ved fremstilling af fetaost gradvist blevet udviklet og kodificeret siden 1935, og den geografiske afgrænsning af produktionsområdet, der traditionelt er baseret på god skik og sædvane, blev foretaget i 1988. Danmark har siden 1963 og Nederlandene fra 1981 til 1998 haft en lovgivning vedrørende de kvalitetskrav, der skal overholdes ved produktion af fetaost. Det skal i øvrigt bemærkes, at ordet »feta« forekommer i EF-bestemmelserne om eksportrestitutioner for mælk og mejeriprodukter og i den kombinerede toldnomenklatur. Disse bestemmelser er begrundet i rent toldmæssige hensyn og har på ingen måde til formål at afspejle forbrugernes opfattelse eller at regulere den industrielle ejendomsret, og de foregriber ikke den betegnelse, der anvendes ved den faktiske markedsføring af den pågældende ost, idet denne udelukkende afhænger af overvejelser vedrørende forbrugernes forventninger i de forskellige berørte destinationslande.

⁽¹⁾ EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1.⁽²⁾ EFT L 324 af 21.12.2000, s. 26.⁽³⁾ EFT L 148 af 21.6.1996, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 86 af 3.4.2002, s. 7.⁽⁵⁾ EFT L 130 af 26.5.1999, s. 18.

- (12) I Luxembourg og Portugal produceres der ikke fetaost i den kombinerede toldnomenklatur forstand. Produktionen er eller har været sporadisk eller af marginal statistisk og økonomisk betydning i ni andre medlemsstater, nemlig Italien, Belgien, Finland, Østrig, Irland, Sverige, Det Forenede Kongerige, Nederlandene og Spanien.
- (13) Til gengæld har fire medlemsstater en betydelig produktion af fetaost. I Grækenland er denne ost blevet produceret siden oldtiden, næsten udelukkende til det græske marked. De officielle statistikker går tilbage til 1931, hvor der produceredes 25 000 tons, medens produktionen nu årligt er på ca. 115 000 tons. Ost med betegnelsen »feta« fremstilles i Grækenland udelukkende af fåremælk eller af en blanding af fåre- og gedemælk.
- (14) Danmark har produceret fetaost siden 1930'erne, næsten udelukkende til eksport. Det foreliggende statistiske materiale går kun tilbage til 1967, og der produceredes da 133 tons. Produktionen steg til over 1 000 tons i 1971, og efter at Fællesskabet fra 1975 begyndte at yde eksportrestitutioner for fetaost, er produktionen af denne ost steget eksponentielt fra 9 868 tons i 1975 til en maksimal produktion på 110 932 tons i 1989. Siden 1995 har produktionen været aftagende, og den var i 1998 kun på 27 640 tons, navnlig som følge af den lavere efterspørgsel fra tredjelande og den gradvise nedgang i eksportrestitutionerne for denne ost. Til den danske produktion anvendes der næsten udelukkende komælk.
- (15) Frankrig begyndte at producere denne ost i 1931. Det statistiske materiale går kun tilbage til 1980, og produktionen var da på 875 tons. Fra 1988 til 1998 har produktionen været svingende og ligget på mellem 7 960 tons og 19 964 tons. I begyndelsen tog produktionen sigte på at dække efterspørgselen fra de armenske og græske befolkningsgrupper i Frankrig, medens den nu for gennemsnitligt 77,5 procents vedkommende er bestemt til eksport, dels til de øvrige medlemsstater, dels til tredjelande. Til den franske produktion anvendes der overvejende fåremælk og i mindre omfang komælk.
- (16) Tyskland har produceret denne ost siden 1972 (hvor den registrerede produktion var på 78 tons). I 1977 nåede den op på over 5 000 tons, i 1980 var den på ca. 15 000 tons, og i 1985 nåede den op på 24 000 tons. Siden da har produktionen været svingende og ligget på mellem 19 757 tons og 39 201 tons. Oprindeligt var produktionen udelukkende bestemt for de befolkningsgrupper i Tyskland, der var immigreret fra Balkanområdet, men efterhånden opstod der også en eksport til landene i Mellemøsten og Balkanlandene (hovedsagelig som følge af at der blev ydet eksportrestitutioner) samt til de øvrige medlemsstater. Til den tyske produktion anvendes der næsten udelukkende komælk.
- (17) Det skal bemærkes, at ovennævnte tal, som er baseret på de oplysninger, som de enkelte medlemsstater har sendt vedrørende deres egen produktion, kun er af vejledende karakter, da der i næsten ingen medlemsstater findes specifikke bestemmelser på dette område, og da den meget generelle definition af »feta«, der findes i den kombinerede toldnomenklatur, i nogle tilfælde fører til tilnærmelsesvis skøn og meget afvigende statistiske tal ved en sammenholdelse af de modtagne svar. Det har i øvrigt i mange medlemsstater vist sig vanskeligt at skelne mellem produktion og genudførel, hvilket i givet fald fører til fejlbehæftede statistikker.
- (18) Med hensyn til medlemsstaternes lovgivninger vedrørende forbrug af fetaost gælder der normalt kun de EF-bestemmelser og nationale bestemmelser, der gælder for afsætning, præsentation og mærkning af ost i al almindelighed. Kun Grækenland og Danmark har specifikke detaljerede bestemmelser på dette område, medens det i Østrig er fastsat, at betegnelsen »feta« kun må anvendes for græske produkter i henhold til en bilateral græsk-østrigsk aftale fra 1971.
- (19) Hvad angår størrelsen af forbruget af fetaost i Fællesskabet, har det ved gennemgangen af medlemsstaternes svar kunnet konstateres, at en bruttoberegning i form af en sammenlægning af de producerede og indførte mængder fetaost med fradrag af de udførte mængder i nogle tilfælde har vist sig at være uhensigtsmæssig eller at føre til helt misvisende resultater, idet den manglende mulighed for at tage hensyn til de bestående lagre, de genudførte mængder og andre forhold for nogle medlemsstaters vedkommende fører til et teoretisk negativt forbrug. Desuden er det ikke altid, at en markedsføring af fetaost i den kombinerede toldnomenklatur forstand sker under anvendelse af denne betegnelse, f.eks. som følge af retlige restriktioner, ifølge hvilke betegnelsen kun må benyttes til produkter, der opfylder bestemte mere specifikke krav, eller som følge af forretningsmæssige overvejelser, der kan føre til, at der foretrækkes andre særlige betegnelser, som tiltrækker de forbrugere, som den pågældende ost tager sigte på. Med forbehold for den relative usikkerhed, som dette medfører, har det på grundlag af de fra medlemsstaterne modtagne svar til orientering kunnet konstateres, at Grækenland på tidspunktet for dette lands tiltrædelse af Det Europæiske Fællesskab tegnede sig for ca. 92 % af forbruget af fetaost i Fællesskabet. Der har herefter kunnet noteres et gradvist stigende forbrug i de øvrige medlemsstater, således at Grækenland nu tegner sig for ca. 73 % af forbruget af fetaost i Fællesskabet. Ved en beregning af forbruget i de enkelte medlemsstater pr. person pr. år ses det, at forbruget af fetaost i Spanien, Luxembourg, Portugal, Italien og Nederlandene er på 0,010 kg pr. person pr. år eller derunder, hvilket svarer til 0,08 % af forbruget i Fællesskabet. I Irland, Det Forenede Kongerige, Østrig, Frankrig, Sverige, Belgien og Finland er forbruget af fetaost pr. person pr. år på mellem 0,040 kg og 0,150 kg, hvilket svarer til mellem 0,32 % og 1,22 % af forbruget i Fællesskabet. Forbruget pr. person pr. år er på 0,290 kg (2,36 %) i Tyskland og på 0,700 kg (5,0 %) i Danmark, hvilket skal sammenholdes med 10,500 kg (85,64 %) i Grækenland.

- (20) Ifølge oplysningerne fra medlemsstaterne omfatter mærkningen af de oste, der i Fællesskabet faktisk bærer betegnelsen »feta«, normalt, også selv om de er produceret i en anden medlemsstat end Grækenland, udtrykkeligt eller indirekte en henvisning til det græske område eller græsk kultur eller civilisation i form af tekst eller tegninger af et udpræget græsk tilsnit. Det følger heraf, at der bevidst antydes og tilstræbes en forbindelse mellem betegnelsen »feta« og det græske område, da dette udgør et salgsargument, som er knyttet til det oprindelige produkts omdømme, og at dette indebærer en faktisk risiko for, at forbrugeren vildledes. Etiketter for fetaost, der ikke stammer fra Grækenland, og som faktisk markedsføres på Fællesskabets område under denne betegnelse, uden at der direkte eller indirekte henvises til Grækenland, er i mindretal og tegner sig desuden for en overordentlig beskedent andel af markedet for fetaost i Fællesskabet, når man tager de ostemængder i betragtning, der faktisk afsættes med sådanne etiketter.
- (21) Det fremgår af de af medlemsstaterne givne oplysninger om generelle opslagsværker, såsom ordbøger og leksika m. v., at ordet »feta« ikke forekommer i de italienske og portugisiske værker. I alle de græsk-, spansk- og nederlandsksprogede værker henvises der udelukkende til en græsk ost fremstillet af fåre- og gedemælk. På svensk omtales en ost af græsk oprindelse, fremstillet af fåre- og gedemælk, som nu også produceres i andre lande ved anvendelse af komælk, idet Danmark og Sverige nævnes. På dansk omtales der overvejende en græsk ost fremstillet af fåre- og gedemælk, men også en ost, der fremstilles i Danmark og i Balkanlandene, og endog ost uden nogen specifik geografisk henvisning. På finsk omtales udelukkende en ost, der er græsk eller af græsk oprindelse, og som fremstilles af fåremælk eller af fåre- og gedemælk, undtagen i et værk, hvor der ikke angives nogen geografisk oprindelse. På tysk omtales et produkt, der fremstilles i Grækenland og i de fleste sydøsteuropæiske lande samt i oversøiske lande. På fransk omtaler 14 af de 17 anførte værker en græsk ost af fåre- og/eller gedemælk, et værk omtaler en ost, der fremstilles i Grækenland og i Balkanlandene, et værk omtaler en ost af græsk oprindelse, som der findes mange efterligninger af i Europa, og et værk omtaler en græsk ost af fåre- og gedemælk, hvis fremstilling har bredt sig til andre lande i oprindelsesområdet og senere til det øvrige Europa og Nordamerika, hvor der anvendes komælk. På engelsk omtaler fire værker en ost af fåremælk, der navnlig fremstilles i Grækenland, fire andre værker omtaler en græsk ost fremstillet af fåre- eller gedemælk, et værk henviser til en ost, som stammer fra Grækenland og Mellemøsten, og som traditionelt fremstilles af fåre- eller gedemælk, men nu også undertiden af komælk; to værker omtaler en ost af græsk oprindelse, som fremstilles af fåre- eller gedemælk, og som også fremstilles i andre lande, dog som oftest som en bestanddel af græske anretninger; et værk nævner, at der produceres »feta« i New Zealand, Bulgarien og Jugoslavien, på Cypern, i Danmark og i Grækenland, hvor den stammer fra; et værk omtaler en ost, der fremstilles i Grækenland og i Balkanlandene; et andet værk omtaler en græsk ost af fåre- eller gedemælk, der dog i USA fremstilles af komælk, og fire værker antyder en nær forbindelse mellem den ost, der fremstilles i det antikke Grækenland, og den nuværende græske fetaost. Alle sprog taget i betragtning tyder den kronologiske udvikling i definitionerne vedrørende ordet »feta« ikke på, at den pågældende osts tilknytning til og identifikation med Grækenland har været aftagende.
- (22) Alle de oplysninger, som medlemsstaterne har givet, er også blevet forelagt for Den Videnskabelige Komité, i det følgende benævnt »komitéen«, som den 24. april 2001 afgav en enstemmig udtalelse herom.
- (23) Komitéen præciserede for det første, at (...) en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse kun kan anses for at være blevet en fællesbetegnelse for en produkttype, hvis en betydelig andel af den berørte befolkning i det pågældende område ikke længere anser betegnelsen for fortsat at være en geografisk betegnelse (...); hvad angår det område, hvor ændringen i opfattelsen skal have fundet sted, må situationen i hele Det Europæiske Fællesskab tages i betragtning, da forordningen gælder for hele Fællesskabet, og da Fællesskabet anses for at være et samlet marked. Det er derfor ikke muligt udelukkende eller hovedsageligt at vurdere situationen i en enkelt medlemsstat isoleret betragtet. Ifølge forordningens artikel 3 skal der tages hensyn til de faktiske forhold i den medlemsstat, hvor navnet har sin oprindelse, og i det traditionelle forbrugsområde samt til de faktiske forhold i andre medlemsstater og til de relevante nationale retsfor skrifter eller EF-retsfor skrifter. (...) Spørgsmålet om, hvem der indgår i den berørte befolkning, afhænger af produkttypen og af, hvilket publikum produktet henvender sig til. I det foreliggende tilfælde, hvor der er tale om en ost, der i det væsentlige forbruges af den endelige forbruger (men også af kommercielle købere såsom restauranter, levnedsmiddelindustrien m.v.), er målgruppen den samlede befolkning. Det er derfor befolkningen i al almindelighed, der ikke længere skal anse den pågældende betegnelse for at være en geografisk betegnelse. Med henblik på at vurdere befolkningens opfattelse kan der både foretages »direkte« undersøgelser, såsom opinionsundersøgelser eller andre former for rundspørger, og benyttes »indirekte« oplysninger som f.eks. produktionens og forbrugets størrelse, de anvendte etiketters type og art, typen og arten af den reklame, der benyttes for produkterne, og angivelser i leksika m.v.
- (24) Med hensyn til produktionen af fetaost bemærkede komitéen, at Grækenland tegner sig for 60 % af den samlede fællesskabsproduktion af denne ost og for 90 % af den fællesskabsproduktion heraf, der er fremstillet af fåre- og gedemælk; fetaost fremstillet af komælk tegner sig for 34 % den samlede fællesskabsproduktion og er i vidt omfang bestemt for tredjelande.

- (25) Med hensyn til forbruget understregede komitéen, at Grækenland i øjeblikket tegner sig for 73 % af forbruget af fetaost, dvs. 10,5 kg pr. år pr. indbygger, medens forbruget pr. indbygger pr. år for alle øvrige indbyggere i Unionen er på 1,76 kg. Ifølge komitéen er forbruget af fetaost i Danmark og i Tyskland ganske vist højere, men alligevel henholdsvis 15 og 36 gange mindre end i Grækenland. Ifølge komitéen er forbruget af fetaost i forhold til det samlede osteforbrug pr. indbygger også væsentligt: det kan navnlig anføres, at der i Grækenland forbruges 10,5 kg fetaost pr. indbygger pr. år ud af et samlet osteforbrug på 14 kg pr. år; i Danmark er forbruget af fetaost på 0,7 kg pr. indbygger pr. år ud af et samlet osteforbrug på 15 kg; i Frankrig er det på 0,13 kg fetaost pr. indbygger pr. år ud af et årligt osteforbrug på 20 kg; i Tyskland forbruges der 0,29 kg fetaost pr. indbygger pr. år ud af et årligt osteforbrug på 19 kg.
- (26) Komitéen konstaterede i en sidebemærkning, at en betydelig andel af produktionen uden for Grækenland udføres til tredjelande, uden at dette har nogen indflydelse på situationen med hensyn til betegnelsen »feta« på det indre marked, og at det forhold, at der i flere medlemsstater ikke er nogen produktion eller noget forbrug, ikke har nogen indflydelse på, om betegnelsen er en artsbetegnelse.
- (27) Hvad angår undersøgelsen af de relevante nationale bestemmelser eller EF-bestemmelser, fastslog komitéen, at 12 medlemsstater ikke har nogen særbestemmelser for fetaost, men for denne ost anvender de generelle EF-bestemmelser og nationale bestemmelser, der gælder for ost i al almindelighed. Komitéen konstaterede, at Grækenland siden 1935 har haft bestemmelser om fetaost, at Danmark har haft det siden 1963, og at Østrig i henhold til en bilateral aftale fra 1971 har en bestemmelse om, at betegnelsen »feta« kun må anvendes for produkter med oprindelse i Grækenland.
- (28) Med hensyn til de nærmere regler for markedsføringen af fetaost i Fællesskabet konstaterede komitéen, at forbrugeren tilbydes to produkter med forskellig sammensætning og forskellige organoleptiske egenskaber under samme betegnelse. Komitéen understregede, at etiketterne for fetaost, der ikke har oprindelse i Grækenland, indeholder direkte eller indirekte henvisninger til Grækenland, hvilket indikerer, at betegnelsen »feta« ikke anvendes som en fællesbetegnelse uden nogen geografisk forbindelse, og dermed som synonym for »fromage blanc« (af fåremælk eller komælk) i saltlage (...); ifølge komitéen er der tale om et produkt, der normalt præsenteres som værende af græsk oprindelse (...).
- (29) Komitéen »konkluderede enstemmigt, at betegnelsen »feta« ikke er en artsbetegnelse, navnlig af følgende grunde:
- (30) Produktionen og forbruget af fetaost er i udpræget grad koncentreret i Grækenland. De produkter, der fremstilles i andre medlemsstater (Tyskland, Danmark, Frankrig), og som eventuelt benævnes »feta«, er i det væsentlige produkter, der fremstilles af komælk efter en anden produktionsmetode, og som i vid udstrækning udføres til tredjelande. Det kan derfor ikke konkluderes, at betegnelsen »feta« er en artsbetegnelse, da det oprindelige græske produkt har en dominerende stilling på Fællesskabets marked. Det skal også bemærkes, at betegnelsen »feta« ikke kan være blevet en artsbetegnelse i de medlemsstater, hvor der ikke produceres fetaost, og hvor forbruget heraf er ubetydeligt, idet navnet ikke her er blevet anvendt som fællesbetegnelse. Hos forbrugerne leder navnet »feta« altid tanken hen på en græsk oprindelse, og dette navn er derfor ikke på Fællesskabets område blevet en fællesbetegnelse og dermed en artsbetegnelse.
- (31) Med hensyn til de relevante nationale bestemmelser og EF-bestemmelser bemærker Den Videnskabelige Komité, at der i de fleste medlemsstater ikke findes nogen lovgivning eller særlige bestemmelser for det pågældende produkt. Kun i Grækenland og Danmark findes der særlige bestemmelser. De danske bestemmelser, der tillader fremstilling af »Dansk Feta«, er meget forskellige fra de græske bestemmelser i teknisk henseende (anvendelse af ultrafiltreret komælk og ikke fåre- og gedemælk, med tilsætningsstoffer indtil 1994). Desuden har Danmark ikke kunne bevise, at betegnelsen »feta« var blevet en fællesbetegnelse, der kunne anvendes med tilføjelse af producentlandets navn (»Dansk Feta«), på det tidspunkt, da medlemsstaten gav tilladelse til brug heraf (1963). Det er heller ikke blevet bevist, at betegnelsen er blevet til en artsbetegnelse i den efterfølgende periode.
- (32) Det forhold, at betegnelsen »feta« anvendes i den fælles toldnomenklatur og i EF-bestemmelserne om eksportretentioner, har ingen indflydelse på opfattelsen af, kendskabet til og beskyttelsen af den pågældende betegnelse på det indre marked, da der er tale om EF-bestemmelser, som ikke er relevante i denne sammenhæng.«
- (33) Kommissionen har noteret sig Den Videnskabelige Komité's rådgivende udtalelse. Den er selv af den opfattelse, at den samlede tilbunds gående vurdering af alle de forhold af retlig, historisk, kulturel, politisk, social, økonomisk, videnskabelig og teknisk art, som medlemsstaterne har givet oplysning om, og af resultaterne af de undersøgelser, som Kommissionen har foretaget eller foranlediget, gør det muligt at konkludere, at især ingen af de kriterier, der i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2081/92 er opstillet for, at en betegnelse kan betragtes som en artsbetegnelse, er opfyldt, og at betegnelsen »feta« derfor ikke er blevet »navnet på et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel, der, selv om det henviser til det sted eller område, hvor landbrugsproduktet eller levnedsmidlet først blev fremstillet eller markedsført, er blevet fællesbetegnelsen for et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel«.
- (34) Da det ikke har kunnet fastslås, at betegnelsen »feta« er en artsbetegnelse, har Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2081/92 kontrolleret, at de græske myndigheders anmodning om registrering af betegnelsen »feta« som beskyttet oprindelsesbetegnelse er i overensstemmelse med forordningens artikel 2 og 4.

- (35) Betegnelsen »feta« er en traditionel, ikke-geografisk betegnelse i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92. De i nævnte stykke anførte ord »område« og »sted« kan kun fortolkes som geomorfologiske og ikke som administrative udtryk, da de naturbetingede og menneskelige faktorer i forbindelse med et givet produkt ikke påvirkes af de administrative grænser. Ifølge nævnte artikel 2, stk. 3, er det imidlertid udelukket, at det geografiske område, som en betegnelse er knyttet til, kan omfatte et land i sin helhed. I forbindelse med betegnelsen »feta« er det derfor blevet konstateret, at det afgrænsede geografiske område, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), andet led, i forordning (EØF) nr. 2081/92, udelukkende omfatter det græske fastland og præfekturet Lésvos; alle de øvrige øer og øgrupper er udelukket herfra, da de ikke opfylder kravet vedrørende de naturbetingede og/eller menneskelige faktorer. Den administrative afgrænsning af det geografiske område er desuden nøjere angivet og præciseret ved, at der i den af de græske myndigheder forelagte varespecifikation er anført kumulative ufravigelige krav; der er navnlig fastsat en væsentlig begrænsning af det område, som råvarerne skal stamme fra, idet den mælk, der anvendes til fremstillingen af »feta«, skal stamme fra får og geder af lokale racer, der er opdrættet på traditionel vis, og hvis foder ubetinget skal være baseret på den flora, der findes på græsningerne i de anerkendte områder.
- (36) Det geografiske område, der fremkommer ved den administrative afgrænsning, sammenholdt med kravene i varespecifikationen udgør et passende ensartet område, som opfylder kravene i artikel 2, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 2, litra f), i forordning (EØF) nr. 2081/92. Den ekstensive græsning og det græsningsskifte, der er fremtrædende kendetegn ved opdrættet af de får og geder, der leverer råvarerne til fremstillingen af fetaost, er resultatet af en langvarig tradition og muliggør en tilpasning til de skiftende vejrforhold og disses indflydelse på den til rådighed værende vegetation. Det har ført til udviklingen af indfødte fåre- og gederacer, der er små, meget nøjsomme og modstandsdygtige, og som har forudsætningerne for at overleve i et miljø, der kvantitativt er meget beskedent, men som kvalitativt er udstyret med en

specifik yderst mangfoldig flora, hvilket giver færdigvaren en særlig aroma og smag. Kombinationen af de nævnte naturbetingede faktorer og de særlige menneskelige faktorer, navnlig den traditionelle fremstillingsmetode, der foreskriver dræning uden tryk, har derfor givet osten »feta« et særligt internationalt omdømme.

- (37) Da den af de græske myndigheder forelagte varespecifikation indeholder alle de oplysninger, der er krævet i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2081/92, og da den officielle undersøgelse af varespecifikationen ikke har afsløret nogen åbenbar fejlvurdering, bør betegnelsen »feta« registreres som beskyttet oprindelsesbetegnelse.
- (38) Forordning (EF) nr. 1107/96 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (39) Det udvalg, der er omhandlet i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2081/92, har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist. Ifølge artikel 15, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2081/92 har Kommissionen derfor forelagt forslaget for Rådet. Da Rådet ikke har truffet afgørelse inden for den tremånedersfrist, der er fastsat i artikel 15, stk. 5, i nævnte forordning (EØF) nr. 2081/92, skal de foreslåede foranstaltninger vedtages af Kommissionen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Betegnelsen »Φέτα« (feta) optages som beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er nævnt i artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92.
2. Betegnelsen »Φέτα« (feta) indsættes i bilaget til forordning (EF) nr. 1107/96 i del A, under »Ost« og »Grækenland«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1830/2002

af 14. oktober 2002

om ændring af forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen ⁽¹⁾, særlig artikel 9,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽²⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001 ⁽³⁾, særlig artikel 4, stk. 8, artikel 6, stk. 7, artikel 11, stk. 5, og artikel 20, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forbindelse med ammekopræmien er der i artikel 29a i Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 om gennemførelsesbestemmelser for Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 om den fælles markedsordning for oksekød, for så vidt angår præmieordningerne ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 169/2002 ⁽⁵⁾, fastsat en regel om afrunding af antallet af dyr ved beregningen af minimums- eller maksimumsantallet af kvier, udtrykt i procent. Antallet af kvier, der kan nyde godt af denne præmie, såfremt en præmieansøgning efter nedjustering til det individuelle loft giver et antal på to-fem dyr, er i øvrigt fastsat i forordningens artikel 17, stk. 3. Sameksistensen af de to regler volder vanskeligheder og fører til forskelle i behandlingen af præmieansøgninger. For at sikre, at der kun anvendes en afrundingsregel, samtidig med at den mest fordelagtige regel for producenten opretholdes, bør forordningens artikel 17, stk. 3, ophæves.

(2) Artikel 41 i forordning (EF) nr. 2342/1999 indeholder visse regler om forskud. På grund af usædvanlig ugunstige vejrforhold kunne producenterne i visse medlemsstater ikke høste en mængde og en kvalitet af foder, der er tilstrækkelig til fodring af dyrene om vinteren. For at producenterne kan klare de supplerende finansielle byrder som følge af behovet for at købe ekstra foder, bør det tillades at forhøje forskuddet på den særlige præmie, ammekopræmien, slagtepræmien og de supplerende betalinger.

(3) I artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2342/1999 er der fastsat særlige regler for konteringsåret for dyr, der er omfattet af ordningen for den særlige præmie, når denne ydes efter en af valgmulighederne i nævnte forordnings artikel 8. I henhold til ovennævnte artikel 8 fastsætter de medlemsstater, der har besluttet at yde den særlige præmie ved slagting, at præmien også ydes ved støtteberettigede dyrs forsendelse til en anden medlemsstat eller ved deres udførsel til et tredjeland. Artikel 42, stk. 2, indeholder ingen reference til disse tilfælde. Fastlæggelsen af konteringsåret volder ingen vanskeligheder i tilfælde af forsendelse til en anden medlemsstat, da støtteansøgningen indgives, inden dyret forlader den pågældende medlemsstats område, i henhold til forordningens artikel 8, stk. 6, tredje afsnit. Derimod skal rækkevidden af artikel 42, stk. 2, præciseres nærmere i tilfælde af udførsel til tredjelande, da støtteansøgningen kan indgives selv efter, at dyret har forladt Fællesskabets toldområde.

(4) I artikel 43 i forordning (EF) nr. 2342/1999 er det fastsat, at præmiebeløb og ekstensiveringsbeløb omregnes til national valuta efter gennemsnittet, beregnet i forhold til tidsperioden, af valutakurserne i december forud for konteringsåret, der er fastlagt efter artikel 42. Det bør anføres, at Kommissionen foretager den årlige fastsættelse af vekselkursen, som det er tilfældet i de andre fælles markedsordninger.

(5) I betragtning af de opståede vanskeligheder er det nødvendigt, at nærværende forordnings bestemmelse om forskud på præmier og supplerende betalinger straks træder i kraft. For at give producenterne og medlemsstaternes myndigheder tid til at tilpasse sig de nye bestemmelser bør i øvrigt anvendelsen af bestemmelsen om afrunding af antallet af kvier udskydes. Med hensyn til den årlige fastsættelse af vekselkursen er det tilstrækkeligt, at den anvendes fra begyndelsen af det næste kalenderår. Endelig bør det, for at der kan tages hensyn til situationen for de udførsler, der foretages i det igangværende år, fastsættes, at bestemmelsen om konteringsåret anvendes med tilbagevirkende kraft.

⁽¹⁾ EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽⁴⁾ EFT L 281 af 4.11.1999, s. 30.

⁽⁵⁾ EFT L 30 af 31.1.2002, s. 21.

(6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2342/1999 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 17, stk. 3, udgår.
- 2) Artikel 41, stk. 1, sidste afsnit, affattes således:
»Med hensyn til kalenderårene 2000, 2001 og 2002 kan forskuddet på den særlige præmie, ammekopræmien, slagtepræmien og de supplerende betalinger dog udgøre op til 80 % af disse præmier eller betalinger.«
- 3) Artikel 42, stk. 2, affattes således:
»Ydes den særlige præmie efter en af valgmulighederne i artikel 8, gælder dog følgende:
— hvis dyret er slagtet eller udført senest den 31. december, og

— hvis præmieansøgningen for dette dyr er indgivet efter denne dato

udbetales det præmiebeløb, der gælder den 31. december i det år, hvor slagtingen eller udførslen fandt sted.«

- 4) I artikel 43 indsættes følgende punktum:

»Kommissionen fastsætter gennemsnittet af vekselkurserne i den følgende måned.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra ikrafttrædelsen.

Dog gælder følgende:

- artikel 1, nr. 1 og 4, anvendes fra den 1. januar 2003
- artikel 1, nr. 3, anvendes fra den 1. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1831/2002**af 14. oktober 2002****om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrknings produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrknings produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97 ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtning:

Efter artikel 2, stk. 2, og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsættes Fællesskabets produktions- og importpriser hver anden uge for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, og de anvendes i perioder på to uger. Efter artikel 1b i Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 af 17. marts 1988 om visse gennemførelsesbestemmelser for ordningen for indførsel til Fællesskabet af visse af blomsterdyrknings produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på

Vestbredden og i Gazastriben ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97 ⁽⁴⁾, fastsættes disse priser for perioder af to uger på grundlag af vejede oplysninger, som medlemsstaterne meddeler. Det er vigtigt, at disse straks fastsættes, så at den told, der skal anvendes, kan beregnes. Denne forordning bør derfor straks træde i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabets produktions- og importpriser for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, jf. artikel 1b i forordning (EØF) nr. 700/88, fastsættes for en periode på to uger som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. oktober 2002.

Den anvendes fra den 16. til den 29. oktober 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2002.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22.
⁽²⁾ EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16.
⁽⁴⁾ EFT L 289 af 22.10.1997, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. oktober 2002 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

(EUR pr. 100 stk.)

Periode: 16. til 29. oktober 2002

Fællesskabets produktionspris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
	16,62	10,69	28,49	13,69
Fællesskabets importpris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
Israel	—	—	8,50	8,76
Marokko	10,24	9,48	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordan	—	—	—	—
Vestbredden og Gazastriben	—	—	—	—

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

AFGØRELSE Nr. 2/2002 TRUFFET AF ASSOCIERINGSRÅDET EU-LITAUEN

den 24. juli 2002

om ændring af afgørelse nr. 1/98 om associeringsrådets forretningsorden ved nedsættelse af et rådgivende paritetisk udvalg

(2002/795/EF)

ASSOCIERINGSRÅDET HAR —

under henvisning til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Litauen på den anden side ⁽¹⁾, særlig artikel 116, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Dialog og samarbejde mellem økonomiske og sociale interessegrupper i Den Europæiske Union og Litauen kan yde et væsentligt bidrag til udviklingen af forbindelserne mellem dem.
- (2) Et sådant samarbejde bør foregå mellem medlemmerne af De Europæiske Fællesskabers Økonomiske og Sociale Udvalg og repræsentanter for Litauens økonomiske og sociale interessegrupper ved nedsættelse af et rådgivende paritetisk udvalg.
- (3) Dette indebærer, at associeringsrådets forretningsorden, der er fastsat ved dets afgørelse nr. 1/98 ⁽²⁾, må ændres tilsvarende —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Følgende artikler føjes til associeringsrådets forretningsorden:

»Artikel 15

Det rådgivende paritetiske udvalg

Der nedsættes et rådgivende paritetisk udvalg, som har til opgave at bistå associeringsrådet med henblik på at fremme dialogen og samarbejdet mellem økonomiske og sociale interessegrupper i Den Europæiske Union og Republikken Litauen. Dialogen og samarbejdet omfatter alle økonomiske

og sociale aspekter af forbindelserne mellem Den Europæiske Union og Republikken Litauen i forbindelse med gennemførelsen af Europaftalen. Det rådgivende paritetiske udvalg udtaler sig om spørgsmål, der opstår inden for disse områder.

Artikel 16

Det rådgivende paritetiske udvalg består af seks repræsentanter for De Europæiske Fællesskabers Økonomiske og Sociale Udvalg og seks repræsentanter for økonomiske og sociale interessegrupper i Litauen.

Det rådgivende paritetiske udvalg udfører sine opgaver efter høring af associeringsrådet eller på eget initiativ for så vidt angår fremme af dialogen mellem de økonomiske og sociale interessegrupper.

Medlemmerne vælges ud fra det princip, at det rådgivende paritetiske udvalg så nøjagtigt som muligt skal afspejle de forskellige økonomiske og sociale interessegrupper i både Den Europæiske Union og Litauen.

Det rådgivende paritetiske udvalgs formandskab beklædes i fællesskab af et medlem af De Europæiske Fællesskabers Økonomiske og Sociale Udvalg og et litauisk medlem.

Det rådgivende paritetiske udvalg fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 17

De Europæiske Fællesskabers Økonomiske og Sociale Udvalg på den ene side og de litauiske økonomiske og sociale interessegrupper på den anden side afholder hver især de udgifter til personale, rejse- og dagpenge samt til postbesørgelse og telekommunikation, som deltagelse i møder i det rådgivende paritetiske udvalg eller dets arbejdsgrupper medfører.

⁽¹⁾ EFT L 51 af 20.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 73 af 12.3.1998, s. 24.

Udgifter i forbindelse med tolkning ved møder, oversættelse og fremstilling af dokumenter afholdes af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, med undtagelse af udgifter til tolkning og oversættelse til eller fra litauisk, som afholdes af de litauiske økonomiske og sociale interessegrupper.

Andre udgifter i forbindelse med den materielle tilrettelæggelse af møderne afholdes af den part, der er vært for møderne.«

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den første dag i den anden måned efter dens vedtagelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2002.

På associeringsrådets vegne

P. S. MØLLER

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. oktober 2002

om ændring af beslutning 2002/607/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod aviær influenza i Chile

(meddelt under nummer K(2002) 3724)

(EØS-relevant tekst)

(2002/796/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽¹⁾, særlig artikel 22, stk. 6,

under henvisning til Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ⁽²⁾, senest ændret ved direktiv 96/43/EF ⁽³⁾, særlig artikel 18, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Som følge af udbrud af højpatogen aviær influenza i region V i Chile og for at harmonisere medlemsstaternes accept af sendinger, der er undervejs til Europa, blev Kommissionens beslutning 2002/607/EF om beskyttelsesforanstaltninger mod aviær influenza i Chile ⁽⁴⁾ vedtaget den 23. juli 2002.

(2) Import af levende fjerkræ og rugeæg heraf, levende strudsefugle og rugeæg heraf og fersk kød af fjerkræ, strudsefugle, vildtlevende og opdrættet fjervildt og fjerkrækødprodukter og kødtilberedninger, som består af eller indeholder kød af de ovennævnte arter, blev midlertidig suspenderet indtil den 1. januar 2003.

(3) Siden de første to udbrud, som blev bekræftet den 2. juli 2002, er der ikke forekommet flere udbrud.

(4) Ifølge artikel 22, stk. 1, i Rådets direktiv 90/539/EØF ⁽⁵⁾ og artikel 10, stk. 1, i Rådets direktiv 91/494/EØF ⁽⁶⁾ kan EF kun importere levende fjerkræ og fersk fjerkrækød fra lande, som er fri for aviær influenza og Newcastle disease.

(5) Efter et udbrud af en af de ovennævnte sygdomme kan et tredjeland atter opnå status som sygdomsfrit seks måneder senere, hvis der er anvendt nedslagning uden nødvaccination.

(6) Hvis veterinærmyndighederne i det pågældende tredjeland kan garantere, at sygdomsproblemerne er begrænset til et bestemt område med grænser, som der kan føres god kontrol med, når det gælder flytninger af dyr og animalske produkter, og at der er gennemført andre supplerende foranstaltninger såsom serologisk screening, kan landet dog regionaliseres, således at eksportrestriktionerne kan begrænses til et afgrænset område omkring det sygdomsramte område.

(7) Chiles veterinærtjenester gennemførte en landsomfattende serologisk undersøgelse i august 2002 til påvisning af en eventuel yderligere spredning af sygdommen, som har givet gode resultater.

(8) Der er ikke påvist yderligere udbrud siden den første anmeldelse, og den serologiske undersøgelse er meget gunstig, og det ser derfor ud til, at det er lykkedes at udrydde sygdommen.

(9) Der bør derfor indføres en midlertidig regionalisering af Chile, idet der tillades eksport af fjerkræ og fjerkræprodukter fra Chile til EU fra de områder, som ikke har været berørt af sygdommen.

⁽¹⁾ EFT L 24 af 31.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56.

⁽³⁾ EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 195 af 24.7.2002, s. 86.

⁽⁵⁾ EFT L 303 af 31.10.1990, s. 6.

⁽⁶⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 35.

- (10) Endvidere garanterer de chilenske myndigheder, at alt fjerkræ, der er bestemt til slagtning til det europæiske marked, stammer fra bedrifter uden for det område, som der er indført restriktioner for, og har undergået stikprøvevis serologisk undersøgelse for aviær influenza med negative resultater inden slagtning.
- (11) Beslutning 2002/607/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (12) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I artikel 1 i beslutning 2002/607/EF indsættes »som beskrevet i bilaget« efter »fra chilensk territorium«. Artikel 1 bliver til artikel 1, stk. 1.

2. Følgende indsættes som artikel 1, stk. 2:

»I de veterinærcertifikater, der ledsager sendinger, som har oprindelse i og/eller kommer fra områder uden for det område, der er beskrevet i bilaget, indsættes følgende ord alt efter, hvilken art der er tale om:

»Levende fjerkræ/Rugeæg fra fjerkræ/Levende strudsefugle/Rugeæg fra strudsefugle/Fersk fjerkrækød/Fersk strudse-

fuglekød/Fersk kød af vildtlevende fuglevildt/Fersk kød af opdrættet fuglevildt/Fjerkrækødprodukt/Fjerkrækødtilberedning (*) i henhold til beslutning 2002/607/EF.«

(*) Det ikke gældende overstreges.«

3. Bilaget til nærværende beslutning indsættes som bilag til beslutning 2002/607/EF.

Artikel 2

Medlemsstaterne ændrer deres importforanstaltninger for at bringe dem i overensstemmelse med denne beslutning, og de sørger for øjeblikkelig passende offentliggørelse af de vedtagne foranstaltninger. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

Denne beslutning anvendes fra 18. oktober 2002.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

I region V det område, der er beskrevet i den chilenske resolution nr. 341 af 21. juni 2002, ændret ved resolution nr. 448 af 16. august 2002.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. oktober 2002

om ændring af beslutning 97/467/EF for så vidt angår kød af opdrættet vildt fra Grønland

(meddelt under nummer K(2002) 3751)

(EØS-relevant tekst)

(2002/797/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 95/408/EF af 22. juni 1995 om betingelserne for opstilling i en overgangsperiode af midlertidige lister over tredjelandsvirksomheder, hvorfra medlemsstaterne kan indføre visse animalske produkter, fiskerivarer og levende toskallede bløddyr⁽¹⁾, senest ændret ved beslutning 2001/4/EF⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der opstilles midlertidige lister over virksomheder, der producerer kaninkød og kød af opdrættet vildt ved Kommissionens beslutning 97/467/EF af 7. juli 1997 om midlertidige lister over tredjelandsvirksomheder, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel af kød af kanin og opdrættet vildt⁽³⁾, senest ændret ved beslutning 2002/614/EF⁽⁴⁾.
- (2) Grønland har sendt en liste over virksomheder, der producerer kød af opdrættet vildt, og som myndighederne har godkendt som værende i overensstemmelse med EF-reglerne.
- (3) Der kan derfor udarbejdes en midlertidig liste over grønlandske virksomheder, der producerer kød af opdrættet vildt.

(4) Beslutning 97/467/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.

(5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Teksten i bilaget til nærværende beslutning indsættes i bilag I til beslutning 97/467/EF.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 243 af 11.10.1995, s. 17.

⁽²⁾ EFT L 2 af 5.1.2001, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 199 af 26.7.1997, s. 57.

⁽⁴⁾ EFT L 196 af 25.7.2002, s. 58.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

País: Groenlandia — Land: Grønland — Land: Grönland — Κράτος: Γροιλανδία — Country: Greenland — Pays: Groenland — Paese: Groenlandia — Land: Groenland — País: Gronelândia — Maa: Grönlanti — Land: Grönland

1	2	3	4	5	6
100	NEQI A/S	Narsaq		SH, CP, CS	b
4445	Isortoq Reindeer Station	Qaqortoq		SH, CP, CS	b

SH: Matadero — slagteri — Schlachthof — σφαγείο — slaughterhouse — abattoir — macello — slachthuis — Matadouro — teurastamo — Slakteri

CS: Almacén frigorífico — køle-/frysehus — Kühllager — ψυκτικός χώρος αποθήκευσης — cold store — entreposage — deposito frigorifero — koelhuis — Armazém frigorífico — kylmävarasto — Kyl- eller fryshus

CP: Sala de despiece — opskæringsvirksomheder — Zerlegungsbetrieb — εργαστήριο τεμαχισμού — cutting plant — découpe — sala di sezionamento — uitsnijderij — Sala de corte — leikkaamo — Styckningsanläggning

b: Biungulados — klovbærende dyr — Paarhufer — δίχηλα — biungulates — biongulés — biungulati — tweehoevigen — Biungulados — sorkkaeläimet — Klövdjur

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. oktober 2002

om listen over programmer for overvågning af TSE, hvortil der kan ydes EF-tilskud i 2003

(meddelt under nummer K(2002) 3878)

(2002/798/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, senest ændret ved beslutning 2001/572/EF ⁽²⁾, særlig artikel 24, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 ⁽³⁾ finansieres programmer for overvågning og udryddelse af dyresygdomme af EUGFL, Garantisektionen. Med henblik på finanskontrollen anvendes artikel 8 og 9 i forordning (EF) nr. 1258/1999.
- (2) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1494/2002 ⁽⁵⁾, fastsættes der nye regler for kontrol med transmissible spongiforme encephalopatiser (TSE) hos kvæg, får og geder.
- (3) Ved udarbejdelsen af listen over programmer for overvågning af TSE, hvortil der kan ydes EF-tilskud i 2003, og fastsættelsen af det maksimale tilskud til de enkelte programmer bør der både tages hensyn til hvert enkelt programs interesse for EF og de disponible bevillinger.
- (4) Medlemsstaterne har givet Kommissionen alle de oplysninger, der gør det muligt for den at vurdere EF's interesse i at yde tilskud til programmerne for 2003.
- (5) De programmer, der er opført på listen i denne beslutning, skal senere godkendes enkeltvis.
- (6) Kommissionen har gennemgået hvert af de programmer, som medlemsstaterne har forelagt, såvel fra et veterinært som et finansielt synspunkt.
- (7) Nogle af programmerne for 2003 blev forelagt Kommissionen efter den 1. juni, som var den frist, der var fastsat

i beslutning 90/424/EØF. Da foranstaltningerne er af stor betydning for beskyttelsen af menneskers og dyrs sundhed, da disse overvågningsprogrammer er relativt nye i forhold til de traditionelle programmer for udryddelse af sygdomme, og da det er obligatorisk, at programmerne anvendes i alle medlemsstater, bør de pågældende programmer godkendes.

- (8) Derfor bør der opstilles en liste over programmer, hvortil der kan ydes EF-tilskud, ligesom der bør fastsættes maksimumsbeløb for sådanne tilskud.
- (9) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. EF yder i 2003 tilskud til de programmer for overvågning af TSE (BSE og scrapie), der er opført i bilaget til denne beslutning.
2. Det foreslåede maksimumsbeløb, der kan ydes i EF-tilskud til hvert af de i stk. 1 nævnte programmer, er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 203 af 23.7.2001, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

⁽⁴⁾ EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 225 af 22.8.2002, s. 3.

BILAG

Liste over programmer for overvågning af TSE

Maksimalt EF-tilskud

Sygdom	Medlemsstat	Dækning ved køb af testkit	Maksimumsbeløb (EUR)
TSE	Belgien	100 %	4 719 000
	Danmark	100 %	2 977 000
	Tyskland	100 %	20 723 000
	Grækenland	100 %	975 000
	Spanien	100 %	5 984 000
	Frankrig	100 %	30 554 000
	Irland	100 %	9 577 000
	Italien	100 %	6 952 000
	Luxembourg	100 %	198 000
	Nederlandene	100 %	6 312 000
	Østrig	100 %	2 455 000
	Portugal	100 %	1 059 000
	Finland	100 %	1 402 000
	Sverige	100 %	440 000
		I alt	94 327 000

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. oktober 2002

om listen over programmer for udryddelse og overvågning af dyresygdomme og listen over kontrolprogrammer med henblik på forebyggelse af zoonoser, hvortil der kan ydes EF-tilskud i 2003

(meddelt under nummer K(2002) 3879)

(2002/799/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, senest ændret ved beslutning 2001/572/EF ⁽²⁾, særlig artikel 24, stk. 5, og artikel 32, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 ⁽³⁾ finansieres programmer for overvågning og udryddelse af dyresygdomme af EUGFL, Garantisektionen. Med henblik på finanskontrollen anvendes artikel 8 og 9 i forordning (EF) nr. 1258/1999.
- (2) Ved udarbejdelsen af listen over programmer for udryddelse og overvågning af dyresygdomme, hvortil der kan ydes EF-tilskud i 2003, og fastsættelsen af procentsatsen og beløbet for tilskuddet til de enkelte programmer bør der tages hensyn til både hvert enkelt programs interesse for EF og de disponible bevillinger.
- (3) Ved udarbejdelsen af listen over kontrolprogrammer med henblik på forebyggelse af zoonoser, hvortil der kan ydes EF-tilskud i 2003, og fastsættelsen af procentsatsen og beløbet for tilskuddet til de enkelte programmer bør der tages hensyn til både hvert enkelt programs interesse for EF og de disponible bevillinger.
- (4) Kommissionen har gennemgået hvert af de programmer, som medlemsstaterne har forelagt, fra såvel et veterinært som et finansielt synspunkt.
- (5) De programmer, der er opført på listen i denne beslutning, skal senere godkendes enkeltvis.

- (6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. EF yder i 2003 tilskud til de programmer for udryddelse og overvågning af dyresygdomme, der er opført i bilag I til denne beslutning.
2. Procentsatsen og EF-tilskuddet som foreslået for hvert af de i stk. 1 nævnte programmer er angivet i bilag I.

Artikel 2

1. EF yder i 2003 tilskud til de kontrolprogrammer med henblik på forebyggelse af zoonoser, der er opført i bilag II til denne beslutning.
2. Procentsatsen og EF-tilskuddet som foreslået for hvert af de i stk. 1 nævnte programmer er angivet i bilag II.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 203 af 28.7.2001, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

BILAG I

Liste over programmer for udryddelse og overvågning af dyresygdomme

Foreslået procentsats og EF-tilskud

Sygdom	Medlemsstat	Procentsats	Foreslået beløb (EUR)
Afrikansk/klassisk svinepest	Italien (Sardinien)	50 %	225 000
Aujeskys sygdom	Belgien	50 %	500 000
	Irland	50 %	50 000
	Spanien	50 %	100 000
	Portugal	50 %	100 000
Bluetongue	Spanien	50 %	150 000
	Frankrig	50 %	200 000
	Italien	50 %	600 000
Kvægbrucellose	Grækenland	50 %	150 000
	Spanien	50 %	2 800 000
	Frankrig	50 %	225 000
	Irland	50 %	5 000 000
	Italien	50 %	750 000
	Portugal	50 %	1 500 000
Kvægtuberkulose	Grækenland	50 %	100 000
	Spanien	50 %	5 000 000
	Irland	50 %	1 800 000
	Italien	50 %	800 000
	Portugal	50 %	150 000
Klassisk svinepest	Belgien	50 %	100 000
	Tyskland	50 %	1 000 000
	Luxembourg	50 %	80 000
Enzootisk kvægleukose	Italien	50 %	50 000
	Portugal	50 %	400 000
Fåre- og gedebrucellose (<i>B. melitensis</i>)	Grækenland	50 %	600 000
	Spanien	50 %	6 000 000
	Frankrig	50 %	250 000
	Italien	50 %	1 800 000
	Portugal	50 %	1 800 000
Poseidom (¹)	Frankrig	50 %	250 000
Rabies	Belgien	50 %	50 000
	Tyskland	50 %	950 000
	Frankrig	50 %	130 000
	Luxembourg	50 %	70 000
	Østrig	50 %	175 000
	Finland	50 %	35 000
Smitsomt blæreudslæt hos svin Klassisk svinepest	Italien	50 %	400 000

Sygdom	Medlemsstat	Procentsats	Foreslået beløb (EUR)
Scrapie	Spanien	50 %	150 000
	Tyskland	50 %	140 000
	Grækenland	50 %	320 000
	Frankrig	50 %	800 000
	Italien	50 %	300 000
	Nederlandene	50 %	600 000
	Østrig	50 %	35 000
	Sverige	50 %	5 000
I alt			36 690 000

(¹) Cowdriose, babesiose og anaplasmose overført af insekter i de franske oversøiske departementer.

BILAG II

Liste over kontrolprogrammer med henblik på forebyggelse af zoonoser

Foreslået procentsats og EF-tilskud

Zoonose	Medlemsstat	Procentsats	Foreslået beløb (EUR)
Salmonella	Danmark	50 %	150 000
	Frankrig	50 %	700 000
	Irland	50 %	5 000
	Nederlandene	50 %	300 000
	Østrig	50 %	5 000
I alt			1 160 000